

man kan have en stor Kassebeholdning uden dog derfor at være rig og kunne anvende meget, nemlig naar man har Opgaver for, om hvilke man kan sige, at de efterhaanden ville bewirke, at Kassebeholdningen forsvinder. Og der kan omvendt være en Tid, hvor man ingen Kassebeholdning har, men hvor Statsindtægterne flyde saa rigelig, og de øvrige Opgaver, der foreligge, ere saa saa, at man meget godt kan tage Udgifterne til betydelige Jærnbaneanlæg af de løbende Indtægter. Jeg skal derfor tillade mig paa Udvalgets Flertals Vegne at anbefale det høje Ting at vedtage denne Paragraf.

Under første Behandling fremkom der fra et øret Medlem nogle Bemærkninger, hvortil knytter sig de af to kjøbenhavnste Landstingsmænd (C. C. Andersen og P. Knudsen) til det foreliggende Forslag stillede Endringsforslag. Begrundelsen fik vi under 1ste Behandling. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa den, idet det ikke behøves for paa Udvalgets Flertals Vegne — for saa vidt som jeg kender dette Mening ved at have talt med enkelte Medlemmer — at fraraade det høje Ting at stemme for disse Paragraffer. Vi kunne være enige med de ørede Forslagsstillere i, at det vilde være meget ønskeligt, om Staten selv kunde forarbejde Driftsmateriel og Inventarium, det vil sige, for saa vidt det ikke gaar videre, end hvad der kan siges at være fornuftig Forretningsvæsen for Staten, men vi se ingen Grund til at lægge det som Befaling paa Regeringen. Vi tvivle ikke paa, at Regeringen overhovedet i dette Tilfælde som i andre vil søge, for saa vidt det lader sig gøre, at forbeholde den Fortjeneste, som derved kan have, for Landets egne Børn fremfor for fremmede. Jeg maa saa meget mere fraraade Forslagets Vedtagelse, som det er meget uklart. Det siger ikke alene, for saa vidt Statens Værksteder „ere i Stand“ til at udføre dette, men ogsaa: „kunne sættes i Stand“ dertil. Men det er ikke godt at vide, hvad derved skal forstås. Værkstederne kunne naturligvis „sættes i Stand til“ alt, men saa kommer ogsaa Spørgsmaalet, hvad denne Istandsættelse vil koste. Hvad angaar den anden Paragraf, som naar jeg vil samle alle Bestemmelser i eet, gaar ud paa for dette Jærnbaneanlægs Bedkommende at fastslaa en Maximal-arbejdstid paa 10 Timer og en Minimal-lønning paa 40 Ore pr. Time, da skal jeg ikke udtale nogen som helst Mening om, hvorvidt dette vil være praktiske Bestemmelser. Jeg maa paa det bestemteste fraraade at sætte Bestemmelserne ind paa dette Forslag. Hvis det skete, maatte jo Konse-

lvensen blive, at ved ethvert nyt Lovforslag, hvor der er Tale om Arbejde, skulle vi have disse to Paragraffer sat ind. Det er ikke Maaden, hvorpaa man skal lovgive. Mene de to ørede Landstingsmænd, at det er et godt og fornuftigt Lovforslag, naturligvis ikke blot med Hensyn til dette Arbejde, men med Hensyn til mange andre, mulig med Hensyn til alle Arbejder, lad dem saa stille et særligt Forslag om en almindelig Lov, og lad saa dette komme til Drøftelse. Men lad os ikke jøge under en Lov om et forholdsvis lille Jærnbaneanlæg at rejse dette uhyre store Spørgsmaal, som jeg oven i Købet antager, at vi i Virkeligheden ikke ville være i Stand til at give en udtømmende Behandling. Jeg vil derfor haabe, at det store Flertal i Tinget vil forstaa disse to Paragraffer.

Madten: Af Betænkningen til det foreliggende Lovforslag vil det høje Ting have lagt Mærke til, at naar Mindretallet har været med til de første 6 Paragraffer, har man haft adskillige Betæneligheder derved. Jeg skal ikke opholde mig videre ved disse Betæneligheder eller gentage dem, men skal i saa Henseende blot henvise til Betænkningen. Jeg skal blot fremhæve, at det har forekommet os noget behnderligt, at denne Forbindelsesbane mellem Korsørbanen og Kallundborgbanen skulde lægges saa nær ved Store-Bælt, omtrent i en gennemsnitlig Afstand af 3 Fjerdingvej, navnlig af Hensyn til Forbindelsen med Odsherred, idet vi nemlig gaa ud fra, at Odsherred har ganske anderledes berettigede Krav paa en Jærnbane end den Egn, som det foreliggende Lovforslag omhandler. For denne Egns Bedkommende er der dog intet Punkt, der har synderlig over 2 Mil til nærmeste Jærnbane — i Odsherred derimod tror jeg ikke, jeg tager fejl, naar jeg siger, at der er adskillige Steder, hvor man har 6 Mil eller endogsaa mere til nærmeste Jærnbane. Det har derfor forekommet Mindretallet, at for Odsherreds Bedkommende var der særlig stærke Krav for at blive delagtig i et saa alment Gode, som Jærnbanevæsenet er, og derfor have vi ment, at denne Bane maatte særlig have for Dje en Fortsættelse op igennem Odsherred. Naa, men vi ere jo, som det er bekendt, gaaede med til Lovforslagets 6 første Paragraffer af Grunde, som ere nærmere omtalte i Betænkningen, som jeg skal tillade mig at henvise til.

Derimod har jeg for mit Bedkommende endnu og har altid haft ganske særlige Betæneligheder ved at gaa med til Lov-